

Brent Weeks

KAN BAĞI

Işıkyaratan Serisi: Dördüncü Kitap

Çeviren
Kerem Sanatel

*Kristi'ye, onun "Hayır", "Olmaz... yok", "Evet!"leri sayesinde
sevgiye ve yayıncılığa dair çok şey öğrendim.*

*Ve öykülerimin ilk (ve en değerbilir) okurları kız kardeşlerim,
Christa ile Elisa'ya.*

SERİNİN ÖZETİ

Yedi Satraplık imparatorluğunda bir avuç insan, ışığı somutlaştırıp lüksün denen maddeye dönüştürmeyi öğrenme becerisiyle doğmuştur. Her rengin lüksini, inşaatçılıktan muharebeye sayısız amaçla kullanıma uygun, eşsiz fiziksel ve metafizik özellikler taşır. İmparatorluğun başkenti Kromerya’da eğitilen ve imtiyazlı hayatlar süren bu ışıkların hizmetlerinden faydalanmak için satraplıklar ve güçlü hanedanlıklar sürekli rekabet hâlinindedir. Buna karşılık ışıklar tükenip sihri güvenle kullanma yetilerini yitirdiklerinde –gözbebeklerindeki halenin soğurdıkları renkle harelendirilip kırılmasıyla kendini gösterir– yılın en kutsal gününde, yani Güneş Günü’nde imparator Prizma tarafından törenle öldürülmeyi baştan kabullenmişlerdir. Halesi kırılan (*garabet* denen) ışıklar çıldırır ve bedenleri lüksle kaplanır. Teslim olmak yerine kaçarlarsa mutlaka yakalanıp öldürülmeleri gerekir. Sadece Prizma sınırsız soğurma gücüne sahiptir. Kadın veya erkek, Prizma olan kişi satraplıklardaki renk dengesini sağlayarak belli bir lüksün tüm diyara egemen olmasını ve kaos yaratmasını önler. Her yedi yılda bir ya da yedişer yıllık birkaç dönemin sonunda Prizma da hayatından feragat eder ve idari meclis yeni bir Prizma atar. Prizma idama karşı koyarsa onun için de ölüm fermanı çıkarılır.

Şimdiki Prizma Gavin Guile’dır.

Birinci Kitap: *Kara Prizma*

Prizma Gavin Guile, on beş yıl zarfında ikinci kez iç savaş tehdidi yaratan bir satraplıkta yaşayan bir gayrimeşru oğlu olduğunu öğrenir. Ama Gavin aslında Dazen Guile’dır. Son savaşı noktalayan ve abisini öldüren muharebenin ertesinde gizlice Gavin’in yerine geçmiştir. Şimdi de abisinin piçinin sorumluluğunu almak durumundadır. Gavin, emrindeki seçkin savunma teşkilatı Kara

Muhafızlar'ın bir üyesi olan eski nişanlısı Karris'le beraber Triya'ya yolculuk eder. Oğlu Kip'i Kral Garadul adındaki isyancı bir satrapın elinden kurtarırlar. Kral gitmelerine izin verse de Kip'in hançerine el koyar. Bu hançer Kip'e annesinden kalan yegâne şeydir. Gavin, Kip'i sihir eğitimine başlasın diye Kromerya'ya götürürken Karris kralın ordusundaki bir casusla temasa geçmek için Triya'da kalır.

Kralın askerlerince yakalanan Karris, isyanı başlatan kişinin Kral Garadul'un sağ kolu, Renk Prensi denen bir garabet olduğunu öğrenir. Bu adam Karris'in epeydir ölü bildiği abisidir.

Kromerya okulunun ışıktarlık elemelerine katılan Kip, bu süreçte kendi memleketinden bir dostuyla, Dazen'in en güçlü generallerinden birinin kızı olan Liv Danavis'le karşılaşır. Garabetleri avlarken savaşa siyasi bir çözüm de arayan Gavin bir yandan da Kromerya'daki gizli zindana tıktığı adamla uğraşmak zorundadır, yani abisiyle. Gavin'in babası Andross, onu Triya'ya geri dönüp isyanın imparatorluk çapında bir savaşa dönüşmesini engellemekle ve Gavin'in Kip'i kurtarıırken krala bırakmaya razı geldiği hançeri geri almakla görevlendirir.

Gavin, Kip ve Liv, Triya'nın başkenti Garriston'a vardıklarında Liv'in babası, eski general Corvan Danavis'le buluşurlar. Şehir savunmasızdır, bunun üzerine Gavin koca bir sur cisimleştirmeye girişir. Surun tamamlanmasına az kala bir havan topu Gavin'in cisimleştirmekle uğraştığı giriş kapısını yıkar. Gavin'in birlikleri savunmayı üstlenirken Garriston halkı salapuryalarla kaçmaya çalışır. Kip, Karris'in yerini öğrenince onu kurtarmaya karar verir. Liv de peşinden gider ama Kip, Renk Prensi ordusu tarafından yakalanınca ikisinin yolları ayrılır.

Kip, Karris'le aynı yere kapatılır ve ikisi, şehre akın eden orduya hengameden faydalanarak katılmayı başarır. Kip, Kral Garadul'u öldürür. Liv, Renk Prensi'nin keskin nişancılık yeteneğiyle Kip ile Karris'i çatışmadan sağ salim kurtarması şartıyla onun saflarına katılmayı kabul eder.

Kip başka bir tehdidi savuşturmak için zamanla yarışır. Genç polikrom Zymun'un Gavin'e suikast düzenlemekle görevlendirildiğinden haberdardır. Saldırıyı önleyemese de müdahalesi sayesinde Gavin kurtulur. Kip, Zymun'un kullandığı hançeri elinden alır ve annesinin yadigâr bıraktığı hançer olduğunu fark eder. Gavin, Kip

ve Karris sivil nüfusun büyük kısmıyla beraber salapuryalara binip şehirden kaçır. Gavin abisinin Kromerya zindanlarındaki çok odalı hücrelerin birincisinden kaçtığından habersizdir.

İkinci Kitap: Körelten Hançer

Gavin güçlü bir Müneccim olan Üçüncü Göz'le müzakereye oturur. Adada sığınmacılara bir yuva inşa etmek için ondan izin alır. Karris ile Gavin mülteciler için bir liman yapar. Ardından Gavin, Gökçakır Denizi'nde cisimleşmeye başlayan bir mavi illetin peşine düşer. İleti yok etmediği takdirde kadim bir tanrı yeniden doğacaktır.

Kip Kara Muhafızlık sınavına girmek üzere Kromerya'ya döner. Taydaşı Kara Muhafız adaylarının birkaçıyla dostluk kurar. Renk körü *parıl* ışıkları ve bir köle olan Teia da onlardan biridir. Teia eski sahibesinin zoruyla değerli eşyalar çalar ve Kip'i göz hapsinde tutar. Ağır eğitim bir yana, büyükbabasının ilgi odağına dönüşmesi de Kip'i fazlasıyla zorlar. Andross Kip'i ısrarla çağırıp onunla Dokuz Kral denen bir kart oyunu oynar, hem de büyük bahislerle.

Kip, kütüphaneci Rea Siluz sayesinde Janus Borig'le tanışır. Bu zanaatkârın ürettiği Dokuz Kral *hakikat* kartları, ışıkların tarihsel olayları bizzat yaşarcasına deneyimlemelerine olanak tanımaktadır. Tanışmalarının akabinde Janus iki suikastçinin saldırısına uğrayıp ağır yaralanır. Kip saldırganların ikisini de öldürür, sihirli pelerinlerini ele geçirir ve Janus'un Dokuz Kral hakikat kartlarını yangından kurtarır. Kip, Janus'un yeni destesiyle Andross'u bir oyunda yener ve Teia'nın kölelik sözleşmesini kazanır. Kip pelerinleri, kartları ve annesinin hançerini şehre Karris'le beraber dönen babasına teslim eder. Gavin mavi ileti yok edip mültecilere barınak sağlamıştır, dolayısıyla Müneccimler Adası'nın yeni satraplık ilan edilerek Corvan Danavis'in satrap atanması yönünde Spektrum'u (Kromerya'nın idari meclisini) ikna etmeye hazırdır.

Karris, Gavin'in ölmüş annesinden kalan bir mektup sayesinde Gavin'in ta en başından beri kendisine âşık olduğunu öğrenir. Gavin, Karris'in sevmeyişi bir adamla evlenmek zorunda kalmasını istemeyişi için nişanı bozmuştur. Aynı akşam Gavin'in odasına gitğinde onu başka bir kadınla yatakta yakalar. Gavin'in yatağına davetsiz giren bir kadındır. Karris'i bir kez daha kaybetmenin verdiği

öfkeyle Gavin bu kadını kolundan tuttuğu gibi balkondan tarafa savurur. Kadın tırabzanın üzerinden düşüp ölür.

Cinayetten tutuklanacağını bilen Gavin, Prizma olarak yerini al-sın diye abisini serbest bırakmaya karar verir. Ne var ki Gavin uzun zamandır hapis yatmanın abisini delirttiğini görünce onu öldürür. Gavin hapishaneden dönünce Spektrum'un savaş ilan ettiğini ve kızın ölümünün tek görgü tanığı olan iki Kara Muhafız'ın Gavin'in lehine yeminli şahitlik yaptığını, nefsi müdafaa kabul edilen bu olayın Prizmalık yapmasına engel oluşturmayacağını öğrenir.

Eleme karşılaşmaları devam etmektedir ve Kip Kara Muhafız saflarına katılmaya çok yaklaşmıştır, ne var ki son aşamada bazı çömezlerin oyununa gelip fırsatı kaçırr. Neyse ki dostu Canfeda'nın yakaladığı bir açık sayesinde Kip birliğe girmeyi başarır.

Gavin ile Karris, Renk Prensi'yle savaşa girilmesinin hemen öncesinde barışıp evlenir. Yeni Kara Muhafız çömezlerini ve Kromerya ordusunu da yanlarına alıp sefere çıkarlar. Yeni bir tanrının, Atirat'ın doğuşuna gebe olan yeşil illeti yok etmeleri şarttır. Hâlâ Renk Prensi'nin ordusunda faaliyet gösteren Liv, süperviyole becerilerini Atirat'ın yaratılışına adanmıştır.

Kip, Gavin ve Karris tanrıyı öldürür ama şehri ve satraplığı Renk Prensi'nin ordusuna kaptırırlar.

Çatışmadan sonra Kip, Andross'un gerçekte bir kızıl garabet olduğunu keşfeder. Andross'la yüzleşmeleri esnasında annesinin hançerini çekip adamın omzuna saplar. Gavin ikisinin arasına girip Kip'in ölümcül hançer darbesine göğsünü siper eder. Güverteden yuvarlanıp denize düşer. Kip peşinden atlar. Yoluna devam eden gemide olayın perde arkasını bilen tek kişi Andross'tur. Gavin'i, vaktiyle batırdığı bir geminin gülecibaşı olan Topçu kurtarır. Kip'i kurtaransa, Gavin ile Karris'in uzun zamandır kayıp addedilen gay-rimeşru oğlu Zymun olur. Gavin uyandığında tamamen renk körü olduğunu fark eder. Üstelik kürek mahkûmudur.

Üçüncü Kitap: *Sakat Göz*

Zymun'la bir sandalda mahsur kalan Kip, korsanların eline düşmeden kaçmayı başarır. Ormanda türlü badireler atlatıp açlık çekmesinden haftalar sonra bir yolunu bulup Kromerya'ya döner.

Prizma'yla evlendiği için Kromerya'ya döner dönmez Kara Muhafızlık rütbesi elinden alınan Karris, Kromerya müdürresi Beyaz'ın idaresindeki casus şebekesinde görevlendirilir. Bu esnada Andross Guile'in kızıl garabetlik durumunun mucizevi bir biçimde iyileştiği ortaya çıkar. Gavin Guile'in ortadan kayıp, savaşın kapıda olduğu koşullarda Spektrum onu alelacele promakos ilan eder, yani Kromerya'nın baş kumandanı.

Teia, Çatlak Göz Tarikatı'nın usta parıl suikastçısı Cani Sharp tarafından çarçabuk örgüte dahil edilir. Kölelik vesikası Tarikat'ça alındığı ve yine onlar tarafından cinayet zanlısı durumuna düşürüldüğü için Teia buna karşı çıkamaz. Kara Muhafız acemi eğitimi ile Tarikat'ın verdiği görevler arasında bocalar ve en sonunda Demiryumruk ile Beyaz'a her şeyi itiraf eder. Onlar da Teia'yı Tarikat'ta Kromerya casusluğu yapmakla görevlendirir, Karris'i de aracısı olarak tayin ederler. Teia, Tarikat'a kabul sürecinde bir ışın-yaran olduğunu keşfeder. Nadir bir ışıktardır ve Kip'in bulduğu türden pırılpelerinleri kullanarak büyük oranda görünmez olabilir.

Kip yurda dönünce Spektrum'u ve Karris'i Gavin'in hâlâ hayatta olduğu yönünde bilgilendirir ancak olayları anlatırken Andross'a herhangi bir ithamda bulunmaması sayesinde güçlü ama güvenilmez bir müttefik edinmiş olur. Işıktarlık eğitimini Karris üstlenir. Kip, Ben-hadad, Koca Leo, Teia, Ferkudi, Winsen, Goss ile Daelos'tan oluşan ve ileride Kudretliler adını alacak Kara Muhafızlar alayı tekrar bir araya gelmiştir. Andross savaşı kazanmalarını sağlayacak bir bilgi edinme umuduyla bu grubun kısıtlandırılmış kütüphanelere girmesine, Dokuz Kral kâfir kartlarını ve kehanetlerde bahsi geçen kurtarıcı Işıkyaratan'ı araştırmasına müsaade eder. Bu süreçte Kip, olağanüstü vasıflara sahip, çekingen lüksiyatçı âlim Quentin Nahid'le dostluk kurar.

Artık hiçbir rengi soğuramayan Gavin bir korsan gemisinde forsalık yaparak aylar geçirir. Kürek arkadaşı akli dengesi yerinde olmayan bir yalvaçtır ve onunla alay edenler elçiliğini üstlendiği tanrının adına istinaden ona Orholam lakabını takmışlardır. Bir gemiyi ele geçirmeye çalıştıkları deniz çatışmasında, Ruthgarlı genç bir asilzade olan Antonius Malargos onların gemisine atlar ve kendi gemisini kurtarırlarsa kürek mahkûmlarının hepsini azat edeceğini söyler. Bunu başarırlar. Topçu esir düşer. Bu bahaney-

le Körelten Hançer de ele geçirilmiştir. Ancak Antonius, Gavin'i Ruthgar'a götürür. Gavin orada Antonius'un kuzeni Eirene'in rehinesi olacaktır. Eirene'in bağlaştığı Paryalı Nuqaba, Gavin'in halk önünde kör edilmesini ister.

Kudretliler kâfir kartlarıyla ilgili her şeyin, Işıkyaratan'la ilgili de çoğu şeyin kayıtlardan silindiğini keşfetmiştir. Kip, Prizma atama veya lağvetme törenlerinde kullanılan silahın Gavin'e saplanan hançerin ta kendisi olduğunu anlar. Kip'in Karris'e tekmlil verirken yaptığı densizce bir şaka yüzünden ikisinin arası açılır. Akabinde Eirene'in kız kardeşi Tisis Malargos, Kip'in kapısını çalar ve aile dayanışması adına evlenmelerini teklif eder. Kip daha sonra babasının sakladığı Dokuz Kral hakikat kartlarını bulur. Kartlar elindeyken kazara soğurunca bilincini kaybedip Ulu Kütüphane'ye geçiş yapar ve orada ölümsüz Abaddon'la karşılaşır. Kip her kartı özümser, Işıkyaratan kartı hariç. Abaddon'un pırlpelerininini kapmayı başarsa da çok fazla kart özümsemediği için ölür. Teia her nasılsa onu diriltir. Kip, Abaddon'dan çaldığı pelerini Teia'ya hediye eder. Teia sonradan bunun emsal pelerin olduğunu ve diğer pırlpelerininlerin hepsinden güçlü olduğunu keşfeder.

Andross, Kip'i hem kendi kayıp destesini hem de Janus Borig'in hakikat kartlarını elinde bulundurduğuna dair itirafa zorlasa da Kip yalana başvurup hepsinin silindiğini söyler. Andross ondan Tisis'le evlenmesini ve Ruthgar'da casusluk yapmasını ister. Kromerya'ya henüz ulaşan ve Karris ile Gavin'in kayıp oğlu olduğunu herkese ilan eden Zymun gelecek yedi yıl boyunca Prizma olacaktır.

Aldığı bir duyumla Gavin'in yerini tam zamanında öğrenen Karris onu kurtarmak üzere küçük bir ekip toplar. Ne var ki zamanında yetişemediği için Gavin'in tek gözü kör edilir. Kromerya'nın bulunduğu Jasperlara beraber döndüklerinde Karris onu bir şifacıya yönlendirir. Yeni Beyaz'ın seçim törenine katıldığında –önceki Beyaz ölmüştür– adaylar arasında olduğunu öğrenir.

Kip ile Tisis evlenip Kromerya'dan kaçma konusunda anlaşmıştır. Kudretliler onları yalnız bırakmak istemez. Zymun yeni kurulan Aydın Muhafızlar'a hepsinin öldürülmesi emrini verince kıran kırana bir kaçış mücadelesi başlar. Goss öldürülür, Daelos yaralanır ama diğer Kudretliler kaçıp rıhtımda Tisis'le buluşmayı başarırlar. Demiryumruk'un kardeşi Titrek yumruk, kaçışlarını kolaylaştırmak ve Aydın Muhafızlar'ın yolunu tıkamak amacıyla ger-

çekleştirdiği patlamada can verir. Kip ile Tisis ayaküzeri nikâhlanıp gemiye atlar. Teia Kromerya'da kalmaya karar verir. Kip'le gitmek-tense kalıp Tarikat'la mücadele etmesinin daha önemli olduğuna kanaat getirmiştir.

Karris tesadüfe dayalı olması gereken Beyaz seçimlerine şaibe karıştırıldığını anlar ama dalaverenin üstesinden gelmeyi başarır. Diğer adaylardan canına kasteden ikisini öldürür ve yeni Beyaz ilan edilir.

Kardeřini son nefesini vermek üzereyken bulmasından önce Demiryumruk amcasıyla gizli bir görüşme yapar. Amcası, kalleş Sırtukağaç'tan başkası değildir. Andross Guile'ın kölesi kılığın-da göze batmadan faaliyetlerini sürdüren bu adam aynı zamanda Çatlak Göz'ün lideri, diğer adıyla Çöl İhtiyarı'dır. Demiryumruk yıllardır Tarikat üyesidir. Yalnızca Beyaz'ın ve Kara Muhafız komu-tanının erişimindeki kara tohum kristalini Sırtukağaç'a teslim eder.

Bu esnada Liv Danavis, Renk Prensi'nin emriyle süperviyole tohum kristalinin izini sürmektedir. Renk Prensi dizginlerini elinde tutmak için ona siyah lüksin boyunduruđu takmaya yeltenir ancak Liv bu girişimi baltalar ve tohum kristalini ele geçirir.

Büyük Jasper'daki hekimlerce tedavi altında tutulan Gavin kaçırılır ve bir hapisane hücresinde gözünü açar.

In regione caecorum rex est luscus

Körler diyarında, tek gözlü adam kraldır.

–ROTTERDAMLİ ERASMUS

BÖLÜM 1

Tıpkı bir uşağın evdeki tozu pislği süpürüp bir öbek hâline getirmesi gibi, Orholam da yeryüzündeki tüm çirkinlikleri ve günahları toplamakla meşguldü. O ıslıkla çaldığı bir çocuk şarkısı eşliğinde barbarlıkları, zalimlikleri ve zorbalıkları biriktiredursun; Gavin hepsinin ortasında sırtüstü yatıyor, kolları vücuduna paralel, debelenerek bağlarını zorluyordu. Orholam, katran karası günahlarla farası taşmak üzereyken, ilk kez Gavin'e doğru döndü.

Çehresi kör edici bir nurdan ibaretti, yüz hatlarından yoksun, ustura kadar keskin bir ışık deryası, buna karşın işkencecilere özgü bir neşeyle hafiften sırtıtuğı, sakalının kıpırtısından belliydi.

“*Servient omnes,*” dedi Orholam. Herkes cezasını çekecek.

Faraşını Gavin'in suratına boca etmek üzere kaldırdı. Gavin haykırdı ama sözcükler örümceğin karnından uzanan bir tutam bürümcük misali fışkırdı böğründen, yumak gibi çözüldü, en sonunda da koptu, içini bomboş ve paramparça hâlde bıraktı. Dönmeye yeltendi, kıvranıp bakışlarını kaçırmaya, ama gözleri çanak gibi açılmıştı. Şişkin pislik yığınının *şlop* diye gözüne dökülmesinden kaçınması olanaksızdı.

Koca kütle düştü. Düşerken de havada alev alıp tutuştu, cayır cayır, cızırtılar ve kıvılcımlar saçarak.

Alev almasıyla birlikte dünyanın tüm günahları Gavin'in suratına akıp gözyuvarını yaktı. Ateşi göz çukurunu dağlarken *tısss* diye bir ses çıktı, gaz kaçağı gibi, oğlunun başarısızlığı karşısında hüs-rana uğrayan bir babanın iç çekişi misali.

Ateş gözüne oturup da yakınca Gavin haykırdı, âdeta çağlar boyu sürdü feryadı, gırtlacağı paralanıp dili kuruyana dek, çorak kum deryalarına kar yağana dek; haykıracak gücü kalmadı, derisi sertleşip çatladı, sonra bir kor parça deşti onu, dünyaya mıhladı, ısı değişiminden soğusa da acısını dindirmedi, ardından o parça da

kristalleşti, duman dağıldığında Gavin'in dağlanan gözü bir kara prizmaydı artık.

Gavin nefes nefese uyanınca kendisini karanlıkta buldu. Kollarına demir kelepçeler vurulmuştu.

Bir sehpaye kelepçeliydi, kolları vücuduna bitişik. Kâbus bitmemişti.

Kâbus yeni başlıyordu.

BÖLÜM 2

Teia kaytan kemendi sarkıttıkça kendi felaketine biraz daha yaklaşıyordu. Altındaki masada sessizce çalışan tedirgin kadına sezdirmeksizin, itinayla salıyordu sicimi. Kurbanı otuz yaşlarında ya vardı ya yoktu, üzerinde köle kıyafeti, bakır rengi saçını at kuyruğu yapmıştı. Teia onu seyrederken kadın tüm casuslarının kullandığı türden lüksün zerk edilmiş bir harlar kâğıdı düzgünce katladı. Durup pahalı viskisinden bir yudum aldı.

Sakin yukarı bakma! Lütfen yukarı bakma!

Bu kadın Prizma Gavin Guile'in odalığıydı. Beyaz'ın gizli casus müdiresiydi. Teia'nın eski amiri ve akıl hocasıydı. Marissia viskisini bıraktı ve mektubu mühürlerken, "Orholam beni affetsin," dedi.

Teia, Cani Sharp'ın verdiği pırlpelerini kullanıyordu ama tavanadaki demir kirişe tutunup hafif sarkık durduğundan ötürü, saldıdığı kemendi pelerin hiç saklamıyordu.

Neyse ki Marissia yukarı bakmadı. Mektubu kenara koyup kâğıt destesinden yeni bir yaprak çekti.

Akıl hocası tekrar öne eğildiği anda Teia ilmeği el çabukluğuyla Marissia'nın boynuna geçirdi ve tavandan atladı, sicimi bırakmadan. İp tavan kirişinin üzerinden aşırıldığı için Marissia'nın gırtlaklığını sıkan ilmek onu hızla ayağa kaldırdı. Ani hareketin etkisiyle iskemlesi geri savrulurken aynı anda ipin diğer ucundaki Teia öne uçtu. Devrilen iskemlenin Teia'nın incik kemiklerine çat diye çarpması ile Teia'nın Marissia'ya toslaması bir oldu.

Her nasılsa Teia ipi bırakmamıştı, can acısıyla bağırılmamıştı bile. Marissia boğulmak üzereydi, boynundaki iple cebelleşiyor, ayaklarını silkeleyerek basacak yer arıyordu.

Acının düşünme becerisini iptal etmesi hayret vericidir. Eğer Teia'nın incik kemikleri haşat olmasaydı o durumda yapabileceği bir düzine şey vardı. Bilakis, ipi aptal gibi bırakmamış, nefes nefese, acıdan gözleri yaşarmış, eski amiriyle burun buruna kalıvermişti.

Teia sorunun ne olduğunu Marissia'nın ayakları yere değince anladı. Marissia kadar ağır değildi. Marissia da bunu fark etmişti. Gak guk sesler çıkarmasına rağmen ipi başının üzerinden kavrayıp var gücüyle asıldı.

Teia göz ucuyla bir parıltı yakaladı. Cani Sharp bir anda ortaya çıkıp seri adımlarla yanında bitti. Marissia'nın karnına bir yumruk attı.

Marissia öksürükle karışık püskürünce tükürüğü Teia'nın suratına sıçradı. Köle kadın pelte gibi yığıldı. Sharp kemendi çabucak Teia'nın elinden aldı, Marissia'nın kafasına bir çuval geçirdi ve kadının ellerini arkadan, en küçük bir kaçma girişiminde ilmek gırtlakını sıkacak şekilde bağladı.

Üstat Sharp düğüm atmada yetenekliydi.

Marissia'yı zorla diz üstü oturttu ve nefes alıp almadığını bir kez daha yokladı. Kadında direnecek hâl kalmamıştı.

Teia'ya dönüp, "İyi olmadı," dedi Üstat Sharp. Keskin hatlara sahip sıırım gibi bir adamdı, turuncu-kızıl saçlı, kısa sakalı alev rengi. Gelgelelim en çarpıcı yanı dişleriydi, bir de fazla yayvan sırtıması, aşırı güleç yüzlüydü, nitekim gene sırtıyordu ama neşesiz, sırf alışkanlıktan. Bembeyaz ve fazlasıyla kusursuz dişlerini sergileyerek sırtırdı genellikle. Ava çıktığı zamanlarda yırtıcı hayvan dişlerinden yapılmış protezlerden takardı. Ama bugün, belki de görev icabı kimseyi öldürmesi gerekmediğinden, kunduz dişi protezini takmıştı. Tamamı ürkütücü büyüklükte, geniş ve düz kesici dişlerden oluşan bir protezdi. Ağzına zar zor sığmıştı.

"Hem de hiç iyi olmadı. Neyse ki belgeleri imha etmesini önledin," diye devam etti. "O yüzden görevini yaptın sayıyorum."

Teia sordu. "En başından beri burada mıydın?" Artık efendisi olan canavara bakmamak için iskemleyi yerden kaldırdı. Acıyan bacağına ovuşturdu. Orholam esirgesin, şu kunduz dişleri Teia'nın tüylerini ürpertiordu.

"İçine etmeni göze alamayacağım kadar mühim bir iş bu. Bu kadın, Prizma'nın kâtibesi gibi bir şeydi. Kimbilir nelere erişimi vardır."

Kâtibe mi? Demek ki Tarikat, Marissia'nın gerçek kimliğini bilmiyordu. Madem öyle, onu niçin kaçırıyorlardı ki?

Hem kaçırmak niye? Teia Tarikat'ın yalnızca insan öldürdüğünü sanıyordu.

Gerçi Marissia'yı sonradan katletmeyecekleri anlamına gelmezdi bu.

Kemendin ucunu Teia'ya uzatan Cani Sharp pencereye gidip aşağıdaki adalara göz attı. Sabah güneşini perdeleyen kara duman bulutunu Teia bulunduğu yerden bile seçebiliyordu.

O sabah erken saatlerde, antrenörleri Titrek yumruk, topçu kulesinin altındaki barut deposunu Kip ve diğer Kudretliler deniz yoluyla kaçabilsinler diye havaya uçurmuştu. Bu uğurda da muhtemelen canından olmuştu. Bölük tüymüş, Teia ise orada kalmayı seçmişti. Şimdi de bu işle uğraşıyordu.

Ahmağın tekiydi.

"Şanslıyız," dedi Sharp. "Tören yolunu tutmamış az sayıda ki Kara Muhafız da nöbet yerlerini terk edip kuleye koşmuştur. Gene de vakit harcamayalım. Gözünü ondan ayırma. Bağırırsa boynunu kır."

Son cümlesinden sonra kafasını iki yana salladı. Sırf Marissia'ya gözdağı vermek için etmişti bu lafı. Yumruğunu kadının midesine vurmuş gibi yaptı. Bağırırsa yumruğu çakıp sustur, anlamında.

Kadının ağzını niçin tıkamadığına Teia anlam veremediyse de sormadı. Sağı solu belli olmayan suikastçıyı sıkboğaz etmemeyi öğrenmişti. Fesat kumkuması bir adamdı. En bariz şeyi akıl edemediği de olurdu. Buna karşın sorgulanmaktan hiç hazzetmezdi. Akıllılık taslamanın Teia'ya hiçbir getirisi yoktu.

Sharp masadaki tüm belgeleri bir heybeye tıktı. Çekmeceleri açıp yazılı her kâğıdı topladı, hatta gizli bir yazışmayı iskalamadığından emin olmak için boş yapraklarda bile parmağını gezdirdi.

Sonra da dairedeki başka yerleri araştırmak üzere uzaklaştı.

Marissia, Teia'nın elindeki ipi iki kez sertçe çekti.

"Şşşş," dedi Teia.

Marissia biraz bekledikten sonra tekrar çekti. Bir şey diyesi vardı.

Teia'ya ne söyleyecekti ki? İş dışında Marissia'yla samimiyeti yoktu ama kadına derin bir saygı ve yakınlık duyardı. Vaktiyle ikisi de kölelik yapmıştı. İkisi de casustu ama Marissia hem köle hem de casus olarak herkesten kıdemliydi.

Marissia bir keresinde Teia'ya tarikatın ona korkunç bir şey yaptıracağını söylemişti. "Vebali boynuma... Olsun, gene de yap," demişti.

Ne var ki korkunç şeyden kastı kaçırılıp öldürülmesi miydi, anlamaya imkân yoktu.

Yine çekiştirme. Üstat Sharp oturma odasının dışında bulunan yüklüğün içine eğilmişti ve gözden ıraktı, kulak misafiri de olamazdı. “Uzaklaştı. Kısa bir süreliğine,” diye fısıldadı Teia.

“Soldan üçüncü çekmece,” diye fısıldadı Marissia. “Elini yarıya kadar sok, üst kısmında. Sertçe bastır. Çabuk!”

Üstat Sharp çekmeceyi açık bıraktığından Teia’nın bir adım yaklaşıp az eğilmesi yetti. Ahşap yüzey pürüzsüzdü, Teia sertçe bastırınca bir şey çat diye kırıldı, burnuna mavi lüksinin kireçsi kokusu çarptı ve ahşap kaplamanın küçük bir kısmı içe göçtü. Katlanmış bir parşömen parçası düştü avucuna.

Teia geri çekilip parşömeni cebine tıktı. “Aldım,” diye fısıldadı.

“Bana ihtiyacın olursa ipi çek–”

Üstat Sharp damladı. “Ne diyor?”

“Hı? Ne?” dedi Teia. Duyduğu dehşetten bir an aklı durdu. “Ha, rüşvetle aklımı çelmeye çalışıyor.” Teia bunu sıkkın bir tavırla söyledi.

Ona dik dik bakan Üstat Sharp anormal uzun pembe dilini o korkunç iri dişlerinde gezdirdi. “Rüşvet almışlığım vardır...” Ağzını şapırdattı. “Bir defalıktı. Adamı bırakacağım yoktu tabii, parasını alır almaz gebertmiştim.” Sharp’ın heybesine tıktığı evrak tomarı ya kırmızı ya yeşil kurdeleyle bağlıydı. Teia renk körü olduğu için bu ikisinden sadece birini ayırt edebiliyordu. “Ne sakıncası var, di mi? Bizim İhtiyar... aynı fikirde değildi gerçi. Kafama kakmıştı.”

Ağzı kulaklarına varırcasına sırttı. Tamamı sivri kurt dişlerinden oluşan protezine kıyasla bu dişler nedense Teia’nın midasını daha çok bulandırıyordu.

“Kaç para teklif etti?” diye sordu Sharp.

Teia dondu. Tuzaklı bir soruydu. Prizma’nın odalığıyken Marissia yastık altında küçük bir servet biriktirmiş *olabilirdi*. Casus Marissia’nın birikimiyse daha fazlaydı belki, peki canını kurtarmak için büyük bir rakamı gözden çıkarır mıydı? Abartmazdı belki, bir casus müdiresi küçük bir rakamla pazarlığa başlayacak kadar akıllı olduğundan...

Çok düşündün, T, çok düşünme!

Teia, “Rakam vermedi. Kulak asmadım zaten. Bu işe para için girmedim,” dedi. *Konuyu değiştir, konuyu değiştir.*

“Niçin girdin madem?” diye sordu Üstat Sharp.

“Onun önünde bunu mu tartışacağız?” dedi Teia. “Şimdi mi? Sen dememiş miydin...”

“Ondan çekinmemize gerek yok.” Tonlaması tehditkârdı. “Ayrıca sakın beni sorgulama!”

Orholam esirgesin! Tahmininde haklıydı. Çatlak Göz Tarikatı'ndaysan, sırlarını birinin öğrenmesinden yalnızca tek sebeple endişe duymazdın. Marissia ölecekti. Teia, “Öç almak için buradayım,” dedi.

“Öç mü? Kimden?”

Teia soruyu yadırgamış gibi yan yan baktı. “Topundan.”

Sharp sırtıttı, bu kez içten. “Öcünü ziyadesiyle alacaksın. Kızıl Yol'dan eninde sonunda geçeceksin.” Sergilediği cana yakınlığın adamın ürkütücülüğünü bir nebze azaltması gerekirdi ancak gülümsemesinin Teia'ya sağladığı bir gıdım avuntu, insanla bağdaşmayan dişlerinin arasında un ufak oluyordu.

Sharp hâlâ dizlerinin üzerinde oturan Marissia'ya yaklaştı. “Bize kaç para ödeyecektin?”

Marissia titrek sesiyle, “Kaç para isterseniz, yeminle. Hızlı davranırsak Prizma'nın hesabından çekebilirim. Lütfen, bayım, lütfen,” dedi. Dehşete kapılmış gibi bocaladı. Marissia'nın deminki gözü pekliği mi yoksa şu andaki dehşeti mi gerçek, ayırt edememek Teia'nın yüreğini burktu. Belki ikisi de gerçektir.

“Fikrimi değiştirdim,” dedi Üstat Sharp. “Bağırırsa gebert onu.” Kadını zaten tehdit etmiş olduğunu unutmuş muydu?

Yoksa bu kez sahiden ciddi miydi?

Marissia süklüm püklüm olup sessizce ağlamaya başladı.

Teia'nın iyice dibine sokulup, “Hmm,” dedi Sharp. Şekerleme kokan nefesi kızın suratına çarptı. “Nasıl oldu da daha önce fark etmedim...” Yaptığı dünyanın en doğal hareketiymişçesine Teia'nın alt dudaklarını tek parmağıyla aşağı çekti. “Alt soldaki köpekdişin güzelmış.” Dudaklarını bir sağa bir sola çekiştirip karşısında bir kısrak varmış gibi dişlerini inceledi. “Yok, sırf bir tanesi güzel. Diğerlerinin rengi iyi ama sıkıcı.” Omuz silkti, parmağına bulaşan salıyı koklayıp çorba tadan bir şef edasıyla yaladı. “Hah şöyle. Maydanoz önerime kulak verdin demek? Bulursan taze nane yaprağı da kullan. Dişetlerine doğru tık. Çiğneme yoksa dişlerine yapışır. İğrenç gözükür.”

Sırtını döndü. Teia titrediğini adamın fark etmediğini umuyordu.

Sharp, “Beyaz’ın dairesine de bakmam lazım, dikkatlerini dağıtmak için. Tüymeye hazır ol. Beş dakikaya dönmezsem bağlarını çöz, intihar süsü vermek için kadını balkondan at ve geldiğimiz yoldan geri dön,” dedi. Kapüşonunu kafasına geçirip bağcıkları çekerek ön kısmını burnunu ve ağzını sımsıkı kapatacak şekilde büzdü, yalnızca gözleri açıkta kaldı ama başlığın altında onlar da karanlıktaydı. Arkasını döndü ve pırıldamaya başladı.

Gri pelerinini sırtında kanatları açık, pençelerini saldırır gibi öne uzatmış, sorguçlu bir boz baykuş tasviri vardı. O tasvir de pelerinle birlikte parıltılar saçtıktan sonra gözden yitti.

Kapı açıldı. Aydın Muhafızlar ile Kudretliler arasında yaşanan çatışmanın izleri koridorda hâlâ belirgindi. Taş duvarlarda ok ve kurşun delikleri, çizikler, öbek öbek kan ve is lekeleri vardı. Sanki bir ömür öncesinden kalmaydı. Derken kapı usulca kapandı.

Teia adamın demin durduğu yere hemen bir *parıl* gazı demeti püskürttü, Cani Sharp’ın sahiden gittiğinden emin olmak için. Gitimişti.

“Çabuk,” dedi Teia. “Ne yapmamı istersin?”

Marissia dizleri üzerinde doğruldu. Sakin olmaya çabaladığı sesinin titremesinden belliydi. “Masamdaki belgeleri aldı mı? Tomanı. Kırmızı kurdeleyle bağlıydı.”

“Evet.”

Marissia’nın kafasını örten çuvala rağmen esefle iç çekişi Teia’nın kulağından kaçmadı. Casus müdiresi, “Teia, o belgeleri alman şart. Karris’in emniyeti için ben saklıyordum onları,” dedi.

“Ne belgesi ki?”

“Beyaz’ın halefine bıraktığı talimatlar. Onlar olmadan Karris nasıl idare edeceğini bilemez. Sırlar. Planlar. İsimler. Karris’in başka türlü öğrenemeyeceği şeyleri içeriyorlar.”

Eyvahlar olsun. Teia’nın haddine miydi Cani Sharp’ın elindeki belgeleri çalmak? “Bizi belgeler için yollamadılar, Marissia. Seni kaçırılım diye yolladılar. Bence Sharp fırsattan istifade ne bulursa topluyor.”

Marissia âdeta çöktü. “Keşke başka güne denk geleydi. Bir saat geç gelseydiniz tüm o belgeler bir kasada kilitli olurdu... Geçmiş ola. Vakit yok.” Bir an iki büküm oldu. “Hepsini İhtiyar’ın yazıhanesine götürecektir. Masamdan aldığın şu parşömen var ya, o

bir şifre. Şifreyi çöz. Çöl İhtiyarı'nın yazıhanesinin giriş anahtarını veya parolasını içeriyor. Teia, o yazıhane *burada*, Kromerya'da. Belki de bu kulede. Yani o adam –veya kadın, Çöl İhtiyarı'nın erkek olduğundan bile emin değiliz– *burada*. Yazıhanesinin kapısını şifreyi kullanmadan açarsan odayı yangın sarar. İçindeki her şey kül olur. Buna sakın mahal vermeyesin. Yoksa Beyaz'ın bıraktığı belgeler de yok olur.”

“Bulurum, söz. Ama ya...” Kapı önünde ayak sesleri duyunca Teia'nın lafı yarım kaldı. Marissia'nın omzunu tıptışlayarak susmasını işaret etti, sonra da soğurup kendi ödünç pırlpeleriniyle gözden yitti.

Dairenin önünden geçen her kimse artık, Teia biraz sonra çatı katı kapısının güm diye kapandığını işitti. Henüz birkaç saat önce bölüğüyle beraber üst katta sıcak çatışmaya girmişti ancak şimdi orada sadece bir Kara Muhafız nöbet tutuyordu. Üstat Sharp, olayın iç yüzü aydınlatılana kadar Kara Muhafız komutanlarının o bölgeyi ablukaya alacağını söylemişti.

“Ya sen ne olacaksın?” diye sordu Teia. “Seni nasıl kurtaracağız?”

Bir duraksama. Teia onun suratını göremediğine hayıflandı. Marissia'nın kafasını örten çuval kıpırtısızdı. Korkuyor mu yoksa metanet mi gösteriyor, öfkeli mi yoksa yılgınlık içinde mi, anlamak olanaksızdı.

“Kurtarmayacağız,” dedi Marissia usulca.

“Sharp'ın yüzünü gördün. Seni öldürecekler.”

Marissia kafasını eğdi. “Benim için dua edin yeter,” dedi, yine korku sinmişti sesine.

“Sana bir hançer vereyim bari.”

“Şu suikastçı üzerimde hançer bulursa hâlin ne olur dersin?” diye sordu Marissia.

Teia'nın itiraz etmesine fırsat kalmadı. Kapının açılmasıyla kapanması bir oldu. Üstat Sharp tamamen görünür olmayı beklemeden konuştu. “Ver şu pelerini.”

“Pırlpelerinimi mi?” dedi Teia.

“Senin değil o. Tarikat'ın malıdır, bunu sakın unutma.”

“Bunu çalan benim! Her şeyimi riske atıp...”

“Derhâl!”

Teia yakasındaki kopçayı açtı ve eteği yanık pırlpelerini Üstat

Sharp'a uzattı. Sharp kapüşonunu indirip Teia'nın pelerinini kendisinin üzerine geçirdi ve yakasını eğreti bağladı. Kapüşonunu tekrar kafasına geçirdi ama düzgün iliklemedi. Sövdü.

Teia meraklandı. "Ne yapıyorsun?"

Sharp tekrar sövdü, Marissia'ya dönüp, "Sözümünden dışarı çıkar-san şuracıkta gebertirim, öyle şıp diye de değil. Anladın mı?" dedi.

Marissia kafa salladı, için için ağladığından çuval titreyordu. Sharp kadının boynunu bileklerine bağlayan ipi kestikten sonra Marissia'yı omzuna yükledi. "Teia, şu pelerine el at."

Teia ikinci pelerinin eteklerini Marissia'yı örtecek şekilde gerip çekti. Sharp'ın omzunda sarkık durduğu için pelerin Marissia'yı biraz eğreti de olsa tamamen örtmüştü.

Teia sordu. "Ben pelerinsiz mi tüyeceğim buradan?"

"Sen geldiğimiz yoldan git. Binanın dışından. Aşağı inerken tırmanış ayçalarını topla. Acele et. Milletin buraya damlaması an meselesi." Marissia'yı dürttü. "Sen, bağır dediğimde Beyaz'ın daire-sinde yangın var diye bağıracaksın. Çünkü sahiden yangın çıktı."

Ha, demek o yüzden Marissia'nın ağzına tıkaç koymamış. Bağır-dığı zaman Kara Muhafızlar kadının sesini tanıyacaktı.

Sharp omzunda kadını taşımaya rağmen eğilip çalıntı belgelerle dolu heybesini yerden aldı.

"Heybeyi taşımamı ister misin?" dedi Teia.

Sharp heybeyi ona tam uzatır gibi olmuşken duraksadı. Kaygı, Teia'nın soğukkanlılık maskesine ağır çekiç darbeleri indirdi. Sharp, "Bende kalsa daha iyi. Tırmanmana köstek olur," dedi.

"Onu gecikmeden doğruca—"

"Durma!" dedi adam, tonlaması gözdağı verir nitelikteydi. Yanıt beklemeksizin arkasını döndü, her zamankinden çok daha yavaşça, pelerinler pırıldamaya başladı. Teia'nın yanık pelerini üzerindeki tilki amblemi bozarıp karardıktan sonra tümünden soluverdi.

Kapı açılınca Teia duman kokusu aldı.

"Yangın! Beyaz'ın dairesi yanıyor!" Marissia bağırdı. "Yangın var!"

Sonra da kapı arkalarından kapandı.

Yapılması gereken acele edip bir an önce aşağı inmekti. Beyaz'ın pencerelerinden duman tütmeye başladı mı tüm gözler Prizma Kulesi'ne çevrilecekti. Teia'nın herkesin gözü önünde ayçalara tutuna tutuna aşağı inmesi mümkün değildi.

Gelgelelim Teia'nın elinde Üstat Sharp'ın bilmediği bir koz vardı.

Kendi pelerini yanındaydı, Kip'in ona hediye ettiği emsal pelerinin. Heybesinden onu çıkardı. Kumaşı incecik, sıvı ışık hafifliğindeydi. Sırtına geçirdi. Yakalığı boynuna sardı. Kapüşonu kafasına çekip ön kısmını büzdü. Sharp'ı görünmeden takip edebilirdi.

Ne var ki yangın söndürüldükten sonra Kara Muhafızlar kuleyi fellik fellik arayacaktı. Teia eğer Sharp'ın peşinden giderse Kara Muhafızlar kulenin dış cephesine yapışık tırmanış ayçalarını bulurlardı. Kara Muhafızlık bünyesinde casusları olduğu için tarikat-takiler işin aslını öğrenir, Teia'nın itaatsizlik ettiğini anlardı.

Teia'nın casus olduğunu kanıtlamazdı bu ama tarikat-takiler kamita gerek duymazdı. Onu öldürürlerdi.

Ama Sharp'ın peşinden gitmezse bu sefer de Marissia'yı öldürürlerdi.

Marissia ölümüne göz yummasını buyurmuştu Teia'ya. Eski Teia, köle Teia olsa akabinde yaşanacakların vicdani yüküne almadan bu emri kabul ederdi. Teia artık o Teia değildi.

Bu bir savaştı ve Teia düşman cephesinde tek başındaydı. Kendi kararlarını vermek ve sonuçlarına katlanmak zorundaydı. Bir savaşçı gibi. Bir yetişkin gibi. Hür bir kadın gibi.

Acımasız savaş ortamında nedendir bilinmez, Teia ondan daha olgun, bilge, zeki ve nüfuzlu bir kadına kıyasla daha değerli sayılır olmuştu birden. Teia tarikatın Kromerya'ya Renk Prensi'nden daha büyük tehdit oluşturduğu kanısındaydı. Marissia'yı kurtarmak –bir çaresini bulsa bile– Kromerya'nın tarikatı yok etme şansını balatalayacaktı. Üstelik İhtiyar'ın yazıhanesinden haberdar olan tek kişi Teia'ydı. Şifre onun elindeydi.

Savaş böyledir, T. Dostlar ölür.

Dişlerini sıkıp yüreğine taş basan Teia balkona çıkarak kapıyı arkasından örttü ve tırmanış ayçalarına tutunarak inmeye koyuldu. Her adımda Marissia cinayetinin delillerini de beraberinde götürüyordu.

Savaş böyledir T. Masumlar ölür. Yakınlarına da oç almak düşer. Er ya da geç.